

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. S. Dimitriu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Collection CEO”,
reprezentată de avocatul Chira Constantin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Lexcolect
Consulting” (succedată în drepturi și obligații de SRL „Collection CEO”) împotriva
Întreprinderii Municipale „Regia Locativ-Comunală Durlești” cu privire la încasarea
datoriei

împotriva deciziei din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel declarată de către SRL „Collection CEO” și menținută
hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a ț ă :

La 05 martie 2019, SRL „Lexcolect Consulting” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Regia Locativ-Comunală Durlești”
solicitând încasarea datoriei în mărime de 11 653,59 de lei, încasarea dobânzii de
întârziere în mărime de 4 098,52 de lei, încasarea sumei de 2 097,65 lei cu titlu de
penalitate și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii depuse, SRL „Lexcolect Consulting” a indicat că, la 17
august 2016, între SRL „Lexcolect Consulting” și Întreprinderea Municipală „Regia
Locativ Comunală Durlești” a fost încheiat contractul nr. 03 pentru
recuperarea/colectarea debitelor/creanțelor, conform căruia reclamanta, în calitate
de Colector, s-a obligat să presteze servicii juridice gestionarului fondului locativ,
în calitate de Client și, la rândul său, Întreprinderea Municipală „Regia Locativ
Comunală Durlești” și-a asumat un șir de obligații, care nu au fost executate sau care
au fost executate doar parțial, și anume nu a achitat comisionul stipulat de părți în
contract.

A indicat, că potrivit art. 4.1. al contractului nr. 03 din 17 august 2016, prețul
acestui contract îl reprezintă comisionul pentru recuperarea efectivă de la debitori a
datoriilor în conformitate cu anexa nr. 2. Conform facturilor fiscale anexate la

acțiune și potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce, pârâta înregistra o datorie față de compania reclamantă în mărime de 11 653,59 de lei.

A susținut, că și-a executat obligațiile în modul corespunzător, pe când, obligațiile corelative ale pârâtei nu au fost executate până în prezent. Totodată, reclamanta a calculat și dobânda de întârziere până la 15 februarie 2019 în sumă de 4 098,52 lei.

Potrivit pct. 7.4. din contractul nr. 03 din 17 august 2016, neîndeplinirea de către client a obligației de plată în condițiile prevăzute de prevederile art. 4, atrage după sine obligația acestuia la plata unor penalități de 0,1% din valoarea sumei pe zi de întârziere până la achitarea integrală. Quantumul penalităților poate depăși debitul principal. Până la momentul depunerii acțiunii, pârâta nu a achitat comisionul stabilit în contract, astfel că, aceasta este ținută să achite o penalitate în mărime de 2 097,65 lei.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, SRL „Lexcollect Consulting”, la 20 februarie 2020, a depus cerere de majorare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 368 560,50 de lei, dobânzii de întârziere în mărime de 4 098,52 de lei, penalității în mărime de 47 953,61 de lei, prejudiciului cauzat reputației profesionale în mărime de 1 leu și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de concretizare a pretențiilor, s-a indicat că, prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 18 martie 2019, s-a admis cererea de reclamare a probelor înaintată de reclamant prin care s-a propus ÎM „Regia Locativ Comunală Durlleşti” de a prezenta instanței de judecată informația actualizată cu privire la plățile efectuate de către toți debitorii săi indicați în Anexa nr. 1 a contractului nr. 03 din 17 august 2016, pentru perioada 17 august 2016 - până la data prezentării informației.

A relatat, că conform art. 6.1 din contractul nr. 03 din 17 august 2016, clientul se obligă: să pună la dispoziția colectorului toate datele și documentele în original sau copii autentificate de client care confirmă datoriile existente ale debitorului, care sunt necesare pentru buna executare a contractului de către colector; să ofere colectorului datele actualizate privind datoriile debitorului și actele confirmative ce stau la baza lor; să asigure, în caz de necesitate, din oficiu sau la cererea colectorului, participarea proprie în vederea acordării unui eventual ajutor pentru executarea de colector a pct. 2 din contract. Prin aceasta se subînțeleg situațiile, în care anumite informații, documente, concluzii etc., necesare colectorului pentru buna executare a prezentului contract și/sau întreprinderea unor anumite acțiuni, vor putea fi obținute și/sau realizate cu concursul personalului clientului; să efectueze în termen rezonabil acțiunile necesare pentru buna realizare a prezentului contract, care nu sunt puse în sarcina colectorului, în caz contrar consecințele întârzierii fiindu-i opozabile; în vederea realizării procedurii judiciare, să predea colectorului înscrisurile justificative ale creanțelor care au stat la baza debitului conform contractelor încheiate de client cu fiecare debitor în parte; să plătească colectorului, conform prevederilor înscrise în prezentul contract, comisionul pentru sumele recuperate (efectiv încasate de client).

A invocat, că suma totală a datoriilor tuturor debitorilor pârâtei sunt indicate în anexa nr. 1 la contractul de colectare nr. 03 din 17 august 2016, iar în anexa nr. 2, a fost indicată lista tarifelor (comisionul) în dependență de valoarea datoriei.

Astfel, a afirmat, că reieșind din aceasta și din informația prezentată de pârâtă privind achitățile efectuate de debitor, suma totală a comisionului care urmează a fi achitat de către pârâtă, cu excepția valorii comisionului restant care a fost solicitat prin cererea inițială de chemare în judecată, este de 356 906,91 lei.

A relatat, că potrivit informației prezentate de pârâtă ca urmare a reclamării probelor, majoritatea debitorilor indicați în anexa nr. 1 la contractul de colectare nr. 03 din 17 august 2016, au stins datoriile față de pârâtă, cu excepția celor indicați la pct./nr. ord: 7, 12, 28, 37, 39, 53, 56, 67, 68, 73, 76, 79, 85, 86, 87, 89, 90, 93, 105, 106, 107, 108, 109, 113, 118 - dintre care majoritatea au achitat parțial datoriile, iar doi din aceștia (nr.107 și nr. 113) nu au achitat deloc.

Potrivit pct. 4.1. al contractului nr. 03 pentru recuperarea / colectarea debitelor / creanțelor din 17 august 2016, prețul acestui contract îl reprezintă comisionul pentru recuperarea efectivă de la debitori a datoriilor în conformitate cu anexa nr. 2.

În acord cu pct. 4.2. al aceluiași contract părțile au convenit că, comisionul se aplică asupra tuturor plăților efectuate de către debitor (sau un terț) în folosul clientului în vederea stingerii datoriei, începând cu ziua semnării de părți a transmiterii dosarului (cazului) debitorului către colector conform borderoului debitorilor / cazurilor.

Toate achitățile, efectuate de către debitor (sau terț) ulterior semnării prezentului contract, în contul stingerii datoriei transmise conform borderoului către colector se prezumă a fi efectuată ca urmare a activității collectorului.

În total, valoarea totală a datoriei de bază (comisionului restant) este de 368 560,50 lei.

Reclamanta a susținut, că prin inacțiunile pârâtei, i-a fost lezată reputația profesională, iar pentru această încălcare, a pretins încasarea sumei de 1 leu.

Prin hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată concretizată înaintată de SRL „Lexcolect Consulting” împotriva ÎM „Regia Locativ Comunală Durlești” cu privire la încasarea datoriei, a penalității contractuale, dobânzii legale de întârziere, a prejudiciului cauzat reputației profesionale și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel, SRL „Lexcolect Consulting” a înaintat cerere prin care a solicitat înlocuirea cu succesorul său în drepturi SRL „Collection CEO”.

Prin decizia din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de către SRL „Collection CEO” și menținută hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru).

În consolidarea soluției sale instanțele au reținut că, din interpretarea clauzelor contractului încheiat între părți rezultă că, colectorul va avea dreptul de a solicita achitarea comisionului, cu respectarea mai multor condiții, printre care: comisionul se aplică plăților efectuate de debitor în folosul clientului în vederea stingerii datoriei; datoria să fie recuperată efectiv; datoria să fie inclusă în dosarele transmise collectorului; comisionul va fi achitat după stingerea datoriei de către debitor sau din numele debitorului, fapt confirmat prin evidența contabilă a clientului sau a actului de verificare contabilă semnat de părți.

În speță, SRL „Lexcolect Consulting” a solicitat achitarea comisionului în baza

facturilor fiscale seria și numărul: WI 1912868 din 27 februarie 2017, WI 1912871 din 23 martie 2017 și WH 6391253 din 24 iulie 2017, precum și actele de predare-primire a serviciilor nr. 57 din 24 iulie 2017, 58 din 24 iulie 2017, nr. 59 din 24 iulie 2017, precum și a solicitat încasarea comisionului 356 906,91 lei, care ar rezulta din faptul că, debitorii au stins datoriile față de client, cu excepția celor indicați la pct. 7, 12, 28, 37, 39, 53, 56, 67, 68, 73, 76, 79, 85, 86, 87, 89, 90, 93, 105, 106, 107, 108, 109, 113 și 118. Una din condițiile de bază de achitare a comisionului, o constituie întocmirea și semnare de părți a actelor de verificare contabilă, pe când reclamanta nu a prezentat instanțelor de judecată acte de predare-primire a serviciilor, pentru comisionul solicitat spre încasare în mărime de 356 906,91 lei, astfel că, nu au fost întrunite cumulativ condițiile de pretindere și achitare a comisionului. Or, pentru ca colectorul să poată pretinde achitarea comisionului, este necesar ca părțile să semneze acte de predare-primire a serviciilor și, doar după aceasta, apare obligația clientului de achitare a comisionului.

Sub acest aspect, instanțele au concluzionat că SRL „Lexcolect Consulting” nu a probat faptul, că anume datorită acțiunilor întreprinse de reclamantă, debitorii intimitei au achitat datoriile și anume, că aceste achitări se datorează colectării datoriilor de către reclamantă pe contul pârâtei, mai mult, că nu a fost probat nici care sunt acțiunile efectuate de reclamantă, în procedură extrajudiciară, în vederea achitării datoriilor de către debitori.

Astfel, dreptul colectorului de a pretinde încasarea comisionului apare de la data semnării actelor de predare-primire a serviciilor și doar după întreprinderea măsurilor de recuperare efectivă de la debitori a datoriilor, dar, în prezentul litigiu, reclamanta a omis să prezinte probe care să confirme întrunirea acestor condiții pentru a pretinde încasarea comisionului.

În privința facturilor fiscale anexate la acțiune, instanțele au relevat că acestea au fost semnate de contabilul ÎM „Regia Comunal Locativă Durlești”, cu derogare de la ordinele directorului ÎM Regia Comunal Locativă Durlești” nr. 5 din 16 februarie 2017 și nr. 16 din 22 mai 2017, prin care, s-a interzis categoric eliberarea certificatelor, actelor sau a oricărui document de la întreprindere fără permisiunea și învoirea directorului.

La 14 noiembrie 2022, SRL „Collection CEO”, reprezentată de avocatul Chira Constantin, a contestat cu recurs decizia din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a comis erori care au dus la soluționarea greșită a cauzei, iar aprecierea probatoriului a fost una arbitrară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 06 iulie 2022, a fost expediată părților la 15 septembrie 2022. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu

materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Collection CEO”, reprezentată de avocatul Chira Constantin, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de către SRL „Collection CEO”, reprezentată de avocatul Chira Constantin, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către SRL „Collection CEO”, reprezentată de avocatul Chira Constantin.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Collection CEO”, reprezentată de avocatul Chira Constantin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas